

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/981/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119309520
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119309520.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 36613843, proti povinnému: T. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W. hrdinov XXX/XX, XXX XX W. A., o vymoženie 198,23 EUR s prísl. a trov exekúcie, v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Peter Kliment, so sídlom: Sv. Cyrila a Metoda 4647/1, 955 01 Topoľčany, IČO: 43985840, pod sp. zn. 355EX 427/19, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/981/2019 zo dňa 26. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/981/2019 zo dňa 26. septembra 2019 zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/981/2019 zo dňa 26. septembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 06.06.2019 domáhal od povinného vymoženía 198,23 EUR istiny s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/597/2015-73, zo dňa 27.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2017 a vykonateľnosť dňa 29.04.2017 a uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/597/2015-82 zo dňa 26.04.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2017 a vykonateľnosť dňa 01.07.2017 (ďalej len „návrh na vykonanie exekúcie“ a „exekučný titul“). Súd dňa 25.06.2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta, so sídlom Sv. Cyrila a Metoda 4647/1, 955 01 Topoľčany, IČO: 43985840, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 355EX 427/19. Doručením poverenia dňa 25.06.2019 súdnemu exekútorovi sa v súlade s ust. §57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku začala exekúcia.

3. Povinný podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom poukázal na skutočnosť, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Hmotnoprávne ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka označuje neprijateľné zmluvné podmienky tak, že ide o podmienky, ktoré poškodzujú spotrebiteľa a z tohto dôvodu ich zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Súdny úradníci zmluvnú pokutu dojednanú v zmluvách o pripojení, uzatváraných právnym predchodcom žalobcu Slovak Telekom a. s. za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto je ex lege s takouto zmluvnou podmienkou spájaná jej absolútna neplatnosť, čo vyplýva napr. z právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C 23/2010 v spojitosti s Krajským súdom

v Prešove sp. zn. 2Co 137/2010, z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 33/2012 a sp. zn. 2Co 132/2011. Už týmito rozhodnutiami v minulosti uvedené zmluvné povinnosti (zmluvné podmienky) týkajúce sa dojednaní zmluvnej pokuty v obdobnom spotrebiteľskom spore boli určené súdmi za neprijateľné a teda neplatné. Zákon s neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve spája absolútnu neplatnosť takejto podmienky (§ 53 ods. 5 Občianskeho Zákonníka). S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. K primeranosti zmluvnej pokuty dodal, že neprijateľnú zmluvnú podmienku obsahujúcu zmluvnú pokutu súdy nemôžu upravovať, a teda ani moderovať plnenie z nej (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-618/10). Zmluvná pokuta v rámci súdnej kontroly obstoí buď ako celok, alebo neobstoí a v takomto prípade nie je právny priestor na to, aby z nej súd nejako moderoval plnenie do prijateľnej (primeranej) podoby. Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta nie je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, či dodatku k nej a nereflektuje na charakter, rozsah a závažnosť porušenej povinnosti, je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní, ako neprijateľná zmluvná podmienka. Povinný preto spochybnil výšku zmluvnej pokuty ako aj upomienky za oneskorené platby vo výške 4,99 eur. Povinný namietal aj aktívnu legitímáciu žalobcu (oprávneného) v spore. Oprávnený mu podľa jeho vyjadrení nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávok, z ktorej by vyplývala jeho aktívna vecná legitímácia podať návrh voči nemu. Oznámenie o postúpení pohľadávok bolo síce urobené právnym predchodcom navrhovateľa, ale povinnému nebolo predložené plnomocnenstvo na postúpenie pohľadávok od postupcu, ktoré malo byť prílohou tohto oznámení o postúpení pohľadávok. Oprávnený podľa jeho názoru opomenul, že len relevantné oznámenie postupcu zakladá aktívnu legitímáciu. Relevantným oznámením môže byť len také oznámenie, ktoré sa dostalo do dispozície odporcu - dlžníka a s ktorým mal možnosť sa oboznámiť. Zmluva o postúpení pohľadávok je vzťahom medzi postupcom a postupníkom, dlžník nemá možnosť do takéhoto konaní zasahovať. Avšak z toho nevyplýva, že by povinný nemal mať možnosť sa so zmluvou o postúpení pohľadávok oboznámiť a nevyklučuje to možnosť vykonať v tomto smere aj dokazovanie. Súdny exekútor by nemal mať pochybnosti o tom, kto je veriteľom povinného. Oprávnený súdu zrejme nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávok, z ktorej by vyplývalo, čo bolo jej predmetom a či skutočne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok k postúpeniu pohľadávky skutočne došlo. Ďalej vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie podáva povinný rozsiahly výklad k inštitútu premlčania. Zároveň povinný žiadal súd, aby posúdil, či výkon subjektívneho práva oprávneného je v danom prípade v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu oprávnenému odoprieť.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasil so zastavením exekúcie a návrh povinného označil za nedôvodný. Uviedol, že podkladom na začatie exekučného konaní bol rozsudok vydaný v mene Slovenskej republiky Okresným súdom Nové Zámky zo dňa 27.02.2017 so sp. zn. 9C/597/2015. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2017 a vykonateľnosť dňa 29.04.2017 v súlade s platnými právnymi predpismi. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného (povinného) nedošlo k dobrovoľnej úhrade dlžnej sumy, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok). Návrh povinného je nedôvodný, pretože tento návrh je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie, alebo upustenie od vykonaní exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Nie je možné použiť návrh na zastavenie exekúcie ako opravný prostriedok, ktorým sa napáda právoplatný exekučný titul. Návrh obsahuje argumentáciu, ktorá mala byť použitá v konaní pred súdom, ako procesná obrana žalovaného. Účelom exekučného konaní je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom, alebo inom konaní. Súd, ktorý koná vo veci exekúcie, je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že exekučný súd nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Ak by exekučný súd meritorne skúmal súlad plnení, na ktoré zaväzuje rozsudok, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd - ako súd konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako súd tretej inštancie. K vnesenej námietke premlčania oprávnený uviedol, že v zmysle § 110 ods. 1. zákona č. 40/1964 Z.z. (Občiansky zákonník v plat. znení): „ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.“ V zmysle uvedeného ustanovení oprávnený považuje námietku premlčania za bezpredmetnú. V zmysle § 61k ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok): „Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.“ Podľa

oprávneného povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v citovanom ustanovení a vo svojom vyjadrení neuviedol skutočnosti a ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy.

5. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie na podklade obsahu spisu považoval za osvedčené, že má riadne doložený exekučný titul v súlade s ust. § 45, § 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti), v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinný dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť nesplnil, najmä nepreukázal úhradu vymáhanej pohľadávky a povinný nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu. Povinný bol v exekučnom titule riadne poučený o možnosti podať do 15 dní od doručenia odvolanie, čo neurobil, podanie odvolania nebolo preukázané konkrétnym podaním aj s preukázaním, že bolo doručené príslušnému súdu. Exekučný titul teda nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným. Ďalej pripomenul, že exekučný súd nemôže v exekučnom konaní vykonávať dokazovanie za účelom preukázania skutkového stavu, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu (napr. okolnosti vzniku a existencie práva, platnosť, či neplatnosť a obsahové náležitosti zmlúv, právnych úkonov vykonaných pred vydaním exekučného titulu a pod.). Úlohou exekučného súdu nie je ani náprava prípadných chýb v základnom konaní. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania dospel k záveru, že práva priznané exekučným titulom oprávnený uplatnil v 10 ročnej premlčacej lehote (§ 110 Občianskeho zákonníka), t.j. do 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť (vykonateľnosť rozsudku nastala dňa 29.04.2017, vykonateľnosť uznesenia dňa 01.07.2017; návrh na vykonanie exekúcie bol súdu podaný dňa 06.06.2019). Súd v danej veci nezistil žiadne iné dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul), a podľa jeho záverov v danom prípade povinný neosvedčil ani iné skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mohli brániť vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, v ktorej namietal, že poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi nemalo byť v tejto veci vydané. Povinný rovnako ako v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal v sťažnosti na skutočnosť, že na jeho vzťah s oprávneným zo zmluvy o pripojení je potrebné aplikovať normy na ochranu spotrebiteľa. Povinný nesúhlasil so žalobným návrhom oprávneného na zaplatenie upomienok vo výške 4,90 EUR a zmluvnej pokuty vo výške 248,00 EUR, ktoré mali byť vyčíslené vo faktúrach tvoriacich prílohy k žalobe a v tejto súvislosti poukázal na judikatúru súdov v týchto veciach, kde krajské sudy označili zmluvnú pokutu aj poplatky za upomienky za neprijateľné zmluvné podmienky tvrdiac, že tieto podmienky sú formulované nejasne a nezrozumiteľne. Opätovne zdôraznil, že sudy aj v minulosti zmluvnú pokutu dojednanú v zmluvách o pripojení uzatváraných právnych predchodcom žalobcu Slovak Telekom a.s. označili za neprijateľnú zmluvnú podmienku, s ktorou je ex lege spojená absolútna neplatnosť. Povinný nad rámec skutočností uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že pohľadávku vyplatil už v roku 2013 a to spoločnosti M.B.A a predložil súdu aj doklady o úhrade (potvrdenia o vkladoch na účet zo dňa 14. 06. 2013 a zo dňa 15. 08. 2013). Z uvedených dôvodov je podľa názoru povinného exekúcia neprípustná.

7. Oprávnený sa vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti stotožnil s napadnutým rozhodnutím a navrhol, aby konajúci súd toto rozhodnutie potvrdil, pretože povinný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne také skutočnosti (a ani nepredložil žiadne dôkazy), ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia a sťažovateľ žiadnu prilievajúcu argumentáciu ohľadom správnosti prijatého právneho názoru súdu v preskúmanom rozhodnutí nepredniesol, a ani sťažnostný súd nemá čo vytknúť obsahovo správnym záverom súdu k posúdeniu dôvodov na zastavenie exekúcie uvedeným zo strany povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie.

15. Na zdôraznenie správnosti záverov preskúmaného rozhodnutia súd dodáva, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ má oprávnený k dispozícii rozhodnutie súdu opatrené potvrdením o jeho vykonateľnosti, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu. V exekučnom konaní sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté. Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Z povahy exekučného konania vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti (pokiaľ logicky porovnáme jednotlivé dôvody zastavenia exekúcie zo strany súdu), pre ktoré je ďalší výkon exekúcie spôsobilý založiť kolíziu s procesnými zásadami, ktoré môžu mať podklad v práve hmotnom, na ktorých je exekúcia ako procesný inštitút vybudovaná, alebo sú protichodné vo vzťahu k účelu, ktorý sa exekúciou sleduje, a to je zaistenie efektívneho splnenia povinnosti priznanej exekučným titulom. Je potom zrejmé, že v prípade skutočností brániacich výkonu exekúcie sa musí jednať o skutočnosti, ktoré nastali až po vydaní exekučného titulu. Tomuto záveru nasvedčuje aj to, že návrh na zastavenie exekúcie predstavuje procesný prostriedok obrany povinného proti neoprávnene začatej alebo ďalej vykonávanej exekúcii, nesmeruje proti exekučnému titulu. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal samotný exekučný titul per se. Predložený exekučným titulom je exekučný súd viazaný.

16. Pokiaľ potom povinný žiadal exekučný súd, aby sa zaoberal správnosťou záverov prijatých Okresným súdom Nové Zámky v jeho rozsudku č.k. 9C/597/2015-73 zo dňa 27.02.2017 najmä vo vzťahu k posúdeniu uplatnenej zmluvnej pokuty a poplatkov za upomienky zo strany oprávneného ako

žalobcu voči povinnému na strane žalovanej strany ako neprijateľnej zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy (Zmluva o pripojení zo dňa 23. 01. 2012), týmto tvrdeniam povinného exekučný súd nemohol pripísať žiadny význam, pretože mali tvoriť súčasť procesnej obrany povinného v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky. Z obsahu exekučného titulu na viac súdu zistil, že po čiastočnom späťvzťatí žaloby sa oprávnený v procesnej pozícii žalobcu domáhal proti povinnému v procesnej pozícii žalovného zaplataenia úhrady za služby a program, ktoré povinnému vyfakturoval faktúrami znejúcimi na sumy 29,60 EUR, 39,63 EUR a 129,00 EUR, pričom Okresný súd Nové Zámky vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že tento nárok oprávneného je dôvodný a preto jeho žalobe vyhovel. Sťažnostný súd preto ani nemal za osvedčené, že by predmetom nachádzacieho konania mal byť nárok oprávneného na zaplataenie zmluvnej pokuty za porušenie jeho zmluvných povinností, či jeho nárok na poplatok za upomienky v sume 4,90 EUR tak, ako to tvrdí povinný. V sťažnosti povinný ďalej tvrdil, že vymáhaný nárok oprávnenému uhradil už v roku 2013. Z obsahu predložených listín súd zistil, že dňa 14. 06. 2013 vkladateľ Filo Tomáš vložil na účet s názvom T-Mobile Slovensko sumu 67,23 eur a dňa 15. 08. 2013 vkladateľ Filová Adriana na účet s názvom T-Mobile Slovensko sumu 10,00 eur prostredníctvom spoločnosti Tatrabanka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00686930. Súd v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že všetky námietky a dôkazy relevantné vo vzťahu k súdnemu usporiadaniu práv medzi povinnými a oprávneným, vrátane námietok týkajúcich sa zániku dlhu, výšky pohľadávky (vrátane istiny, zmluvných pokút, poplatkov či úrokov z omeškania), aktívnej legitímácie žalobcu či premlčania uplatneného nároku, mohli a mali byť predložené povinným najneskôr v základnom konaní. Význam pre exekučné konanie majú len skutočnosti, ktoré nastali až po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd v reakcii na obsah podanej sťažnosti osobitne zdôrazňuje, že by sa mohol zaoberať otázkou zániku vymáhanej pohľadávky v podobe úhrady judikovanej sumy len v prípade, ak by k jej zaplataeniu došlo až po vyhlásení exekučného titulu, čo však nie je daný prípad, keďže rozsudok vo veci samej bol vyhlásený dňa 27. 02. 2017 a povinný tvrdil, že pohľadávku oprávneného uhradil v roku 2013. Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č.k. 9C/597/2015-73 zo dňa 27.02.2017 sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzný a založili tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Exekučný súd nesmie vykonávať jeho meritórny prieskum, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc, nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov (exekučný súd nie je súdom odvolacím a ani dovolacím) a preto mu zákon nezveruje ani právomoc takýto exekučný titul zmeniť či zrušiť, keďže exekučný súd nemôže bez ďalšieho prehodnocovať dôkazy vykonané v základnom konaní bez toho, aby ich mohol sám vykonávať. Všetky námietky vrátane tých, ktoré povinný označil ako dôvody na zastavenie exekúcie ako aj dôkazy relevantné vo vzťahu k súdnemu usporiadaniu práv medzi povinnými a oprávneným mohli a mali byť predložené povinným najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Z obsahu exekučného titulu vyplýva, že povinný sa k žalobe oprávneného nevyjadril, na súdne pojednávanie sa nedostavil. Na podklade vyjadrení účastníkov exekučného konania mal súd za osvedčené, že povinný voči rozsudku ani nepodal odvolanie. Je potom zrejme, že povinný sa snaží nedostatok svojej procesnej aktivity v základnom konaní nahradiť v konaní exekučnom, čo je však neprípustné. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Ani prípadné vady súdneho konania, ktoré by predchádzali vydaniu vykonávaného rozhodnutia, preto nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, na ich nápravu slúžili sťažovateľovi iné procesné prostriedky. Povinný bol oprávnený domáhať sa zmeny alebo zrušenia rozhodnutia súdu využitím riadnych, prípadne mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v CSP. Tomuto účelu však nemôže slúžiť inštitút zastavenia exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku. Pokiaľ sa potom obrana povinného proti exekúcii týka skutočností, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, je zrejme, že povinný tým žiada súd o vecný prieskum exekučného titulu, na čo však exekučný súd nemá žiadnu právomoc. Takejto obrane povinného proti exekúcii preto exekučný súd v podobe jej zastavenia vyhovieť nemohol.

17. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré

by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov zo strany účastníkov konania. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

18. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto nemal inú možnosť, než postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

19. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

22. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnému neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani nevyčíslil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčíslil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, v akom to oprávnený nenavrhne a poverenie na vykonanie exekúcie resp. dodatok k nemu vydá len za účelom vymoženia oprávneným požadovaného nároku. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).